

СТРУКТУРА НАУКЕ:

ПРЕТПОСТАВКЕ НАУКЕ

ПОЈМОВИ

ХИПОТЕЗЕ

ЗАКОНИ

ТЕОРИЈА

ПРЕДМЕТ

МЕТОДЕ

НОРМЕ

ЗАДАТАК

СМИСАО

ПРЕТПОСТАВКЕ НАУКЕ

Наука је човјеково дјело, настаје као резултат његове мисаоне и практичне дјелатности. Тради се на невидљивим темељима, тј. на над-искуственим претпоставкама или начелима. Све што мислимо и чинимо у науци, зависи од избора претпоставке које не спадају у науку и не могу се провјерити методама науке. Према томе, не знамо да ли су истините или неистините, јер се не могу искуствено провјерити; оне служе да организују искуство и да пруже мотив за организовање искуства.

Наука полази од претпоставке о разлици између појаве и суштине: објективна стварност се састоји од видљивог и невидљивог, односно од појавног и суштинског. Око се задржава на појави, а дух на суштини. Појмовно и суштинско нису у истој равни, појавно води до суштинског, или, једноставније речено, видљиво је пут ка невидљивом.

Суштина ствари је нешто што није ствар, али јесте стварно. Стварно је оно што дјелује, што изазива посљедице; мисао се не види, али она је стварна јер имамо њене посљедице.

Наука открива законе, нешто невидљиво иза видљивих појава. Истински задатак науке није да понуди реалистичну слику свијета већ да покаже један могући начин на који човјек себе разумије у свијету.

Наука није имуна на филозофију, јер почива на извјесним филозофским претпоставкама.

Наука се може доказати, а филозофија не може, јер надилази стварност и прелази у апстракцију у метафизику.

Искази који се не могу доказати методама науке су мета-научни искази.

Постоје три претпоставке на којима почива свака наука:

вјера да истина постоји (сама чињеница да постоји неистина логично говори да нужно постоји и истина)

вјера да се истина може сазнати

вјера да је сазнање истине вриједно по себи

Филозофске претпоставке су нам потребне, јер наука не може утемељити саму себе и принуђена је да се утемељи на претпоставкама изван себе.

Када се говори о вези науке са филозофијом, поставља се питање које нам филозофија пружа најбоље могућности за рад и развој науке.

Најбоља је она претпоставка о повезаности свих појава, о законима које постоје у једном поретку.

Свијет се може разумјети само ако претпоставимо да у њему влада ред. Начело реда је онтолошко начело на коме се темеље сва методолошка правила.

Уколико научник крене од претпоставке да у свијету влада ред, али се у току истраживања увјери да постоји и неред онда је његова претпоставка уска и потребно ју је допунити другом.

Појавни свијет је богат садржајем и једна једина претпоставка није довољна за његово откривање.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com